1963

ଏପ୍ରିଲ 22

ଏମ୍. ସେଲଭାରାଜ ଡାନିଏଲ

ବନାମ

ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ପରିଚାଳନା

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, କେ.ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ ଏବଂ

କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ - ଶାସ୍ତ୍ରୀ ରାୟ - କେଉଁ ତାରିଖ ଠାରୁ ବର୍ଦ୍ଧିତ ପରିମାଣ ଦିଆଯିବ - ଜାନୁଆରୀ, 1950 ପରେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ - ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 (1947 ର 14), ଧାରା 33 (c) (2) ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଡିସେମ୍ବର 14, 1953 ରେ ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆରେ କିରାଣୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (c) (2) ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ସେ 146/- ଟଙ୍କା ସହିତ ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତାର ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ସେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବରରେ ତାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଡିସେମ୍ବର 14, 1953 ରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ବ୍ୟାଙ୍କର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ରାୟ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ 1 ରେ ତାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (c) (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଏହି ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତିଟିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ବ୍ୟାଙ୍କର ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (c) (2) ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ସମାଧାନର ଯାଞ୍ଚ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରମିକ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି ନୁହେଁ । ତେଣୁ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଛି ବୋଲି ଧରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

1963

ଏମ୍. ସେଲଭାରାଜ ଡାନିଏଲ ବନାମ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ପରିଚାଳନା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

(2) ଶାସ୍ତ୍ରୀ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292 ରେ ବର୍ତ୍ତମାନର କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାରରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ନୂତନ ହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ତାରିଖ ପରେ ବ୍ୟାଙ୍କର ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବ୍ୟାଙ୍କର "ବିଦ୍ୟମାନ କର୍ମଚାରୀ" ନ ହୋଇଥିବାର ସରଳ କାରଣ ପାଇଁ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292 ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବେ ନାହିଁ । ଏହିପରି ଶ୍ରମିକମାନେ ସିଧାସଳଖ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାରକୁ ଆସିବେ । ତେଣୁ, ଡିସେମ୍ବର 14, 1953 ରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖଠାରୁ ନୂତନ ବେତନ ହାରର ଲାଭ ପାଇବେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବର 14 ରେ ନୂତନ ହାର ଅଧୀନରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ପରିମାଣ ପାଇବେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 707/1962 ।

ଏଲ. ସି. ଏ. ନମ୍ବର 605/1961ରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଦିଲ୍ଲୀର ଡିସେମ୍ବର 11, 1961 ତାରିଖର ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ଏମ୍. କେ. ରାମମୂର୍ତ୍ତି, ଆର୍. କେ. ଗର୍ଗ, ଡି. ପି. ସିଂହ* ଏବଂ *ଏସ୍. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲା* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ *ଭାରତର ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଏଚ. ଏନ. ସାନ୍ୟାଲ, ଏଚ. ଏଲ. ଆନନ୍ଦ, ବିଦ୍ୟା ସାଗର* ଏବଂ *ବି. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା* ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

1963, ଏପ୍ରିଲ 22 । ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଡିସେମ୍ବର 14, 1953ରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିବା ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆରେ କିରାଣୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ 50/- ଟଙ୍କା ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତା ସହିତ ତାଙ୍କର ଦରମା ଥିଲା ମାସିକ 95/- ଟଙ୍କା । ଶ୍ରମ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା କେତେକ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ କମ୍ପାନୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ରାୟକୁ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ (ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ କମ୍ପାନୀ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଧିନିୟମ, 1955 ଦ୍ୱାରା ବୈଧାନିକ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ରାୟ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ

ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ତାହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ବ୍ୟାଙ୍କ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ଯେ ଏହା ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ 1 ରେ ତାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ I ତେବେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବରରେ ତାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି I ଡିସେମ୍ବର 14, 1960 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ, ଦିଲ୍ଲୀରେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (c) (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ କଥିତ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଉଛି ତାହା ଗଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ I ଆବେଦନ ସହିତ ଏକ ଅନୁସୂଚୀ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷର ଡିସେମ୍ବର 14 ରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏପ୍ରିଲ 1 ରେ ନୁହେଁ, ଆବେଦନକାରୀ ଅତିରିକ୍ତ 146/- ଟଙ୍କା ସହିତ ଅଧିକ ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତାପାଇବାକୁ ହକଦାର I

ଏହି ଆବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରି ବ୍ୟାଙ୍କ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି ନୁହେଁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଧାରା 33 (c) (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ I ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ରଖିଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରେ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏହା ଅନୁମତି ଦେଇ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ରାୟର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା I

ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତିଟିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖ ପରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରେ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା I ତଦନୁଯାୟୀ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ I

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଦାୟର କରାଯାଇଛି I

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବିଚାରରେ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ 1950 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 31 ତାରିଖ ପରେ ଏବଂ ନୂତନ ହାର ଲାଗୁ ହେବା ପୂର୍ବରୁ

1963
ଏମ୍. ସେଲଭାରାଜ ଡାନିଏଲ
ବନାମ
ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ପରିଚାଳନା
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ସହିତ ଉତ୍ତରଦାତା ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତିଟିକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (c) (2)ର ପରିସରକୁ *ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ପି. ଏସ୍. ରାଜାଗୋପାଳନ୍*(1) ରେ ଆମେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଛୁ ଏବଂ ଆମେ ସେଠାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛୁ ଯେ ଶ୍ରମିକ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି ନୁହେଁ ତାହା ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ସମାଧାନର ଯାଞ୍ଚ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଛି । ତେଣୁ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଛି ବୋଲି ଧରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ନିଜ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ରାୟ ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କର ଦରମା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292 ର ଖଣ୍ଡ 7 ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ତ୍ରୁଟିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ 31 ଜାନୁଆରୀ, 1950 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସେବାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରି ସମାନ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କ ଦରମା ସ୍ଥିର କରିଥିଲା । ସେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କ ଦରମା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292ର ଖଣ୍ଡ 7 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବର 14 ତାରିଖରେ ପଡିଥାଆନ୍ତା, ବ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ପରି ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରେ ନୁହେଁ । ତେବେ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଦରମା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292 ଅଧୀନରେ 1 ଏପ୍ରିଲ, 1954ରୁ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ, ଏପ୍ରିଲ 1, 1954 ପରେ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଏପ୍ରିଲ 1ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଚାରୋଟି ଆବେଦନକୁ ଏକାଠି ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମାନ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ

(1) [1964] Vol. 3 S. C. R. 140

ଅନ୍ୟ ଚାରୋଟି ଆବେଦନରେ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଫେବୃଆରୀ 24, 1950 ରେ, ଜଣେ ମାର୍ଚ୍ଚ 15, 1951 ରେ ଏବଂ ଜଣେ ଜୁନ୍ 1, 1953 ରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ଡିସେମ୍ବର 14, 1953 ରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292 (12) ଆଧାରରେ ବ୍ୟାଙ୍କର ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଶ୍ରମ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧନ ପରେ ଏହା ରହିଛି: "ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ବେତନ 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରୁ ଲାଗୁ ହେବ ।" ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ଏହି ନିୟମ ଜାନୁଆରୀ 31, 1950 ପରେ କିନ୍ତୁ ଏପ୍ରିଲ 1, 1954 ପୂର୍ବରୁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ରାୟର ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292 ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଉଁଥିରେ ବର୍ତ୍ତମାନର କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାରରେ ସାମିଲ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା । 1 ଏପ୍ରିଲ, 1953 ଠାରୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 627 ଅଧୀନରେ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଏହି ରାୟରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସଦସ୍ୟମାନେ ମାର୍ଚ୍ଚ 5 ରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 20, 1953 ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିଲେ । ଏହା ଦେଖିବା ସହଜ ଯେ ନୂତନ ହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ତାରିଖ ପରେ ବ୍ୟାଙ୍କର ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292 ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବେ ନାହିଁ, ଏହି ସରଳ କାରଣ ପାଇଁ ଯେ ସେମାନେ ବ୍ୟାଙ୍କର "ବିଦ୍ୟମାନ କର୍ମଚାରୀ" ନଥିଲେ । ଏହିପରି ଶ୍ରମିକମାନେ ସିଧାସଳଖ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାରକୁ ଆସିବେ । ତେଣୁ, ଡିସେମ୍ବର 14, 1953 ରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ନୂତନ ବେତନ ହାରର ଲାଭ ପାଇବେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବର 14 ରେ ନୂତନ ବେତନ ହାର ଅଧୀନରେ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆବେଦନର ଅନୁସୂଚୀରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଦାବି ପରି ଡିସେମ୍ବର 14, 1955 ରୁ ଡିସେମ୍ବର 13, 1956 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାସିକ 106/- ହାରରେ ଏବଂ ଏହିପରି ଡିସେମ୍ବର 14, 1954 ରୁ ଡିସେମ୍ବର 13, 1955 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାସିକ 100/- ଟଙ୍କା ପାଇବାକୁ ସେ ହକଦାର ହେବେ । ତେଣୁ, ଶାସ୍ତ୍ରୀ ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ସେ ହକଦାର ତାହା ହେଉଛି ଯେ ସେ 146/- ଟଙ୍କା ସହିତ ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

1963
ଏମ୍. ସେଲଭାରାଜ ଡାନିଏଲ ବନାମ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ପରିଚାଳନା
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ତେଣୁ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

ଆମେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଦିଲ୍ଲୀର ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛୁ ଏବଂ ଏହି ରାୟ ଅଧୀନରେ ସେ 146/- ଟଙ୍କା ସହିତ ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ବୋଲି ଗଣନା କରିଛୁ । ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>**ଅସ୍ୱୀକରଣ**</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।